

Sygn. akt V GC 939/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Natalia Rzewuska
Protokolant:	stażysta Żaneta Strzelec

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa K. K.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki K. K. kwotę 5273,80 zł (pięć tysięcy dwieście siedemdziesiąt trzy 80/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2081 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Natalia Rzewuska

**Sygn. akt V GC 939/17**

## UZASADNIENIE

Powódka K. K., prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. K. w O., wniosła pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S., domagając się zapłaty kwoty 5.273,80 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 07 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że na skutek zdarzenia z dnia 18 października 2016 r. uszkodzony został pojazd marki T. (...) należący do M. Z.. Poszkodowany w dniu kolizji oddał uszkodzony pojazd do naprawy i wynajął od powódki pojazd zastępczy. Jednocześnie scedował na nią wierzytelności przysługujące mu z tego tytułu. Poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego marki O. (...). Za najem tego pojazdu ustalona została stawka w wysokości 220 zł netto. Powódka za okres najmu tj. 23 dni wystawiła poszkodowanemu fakturę Vat na łączną kwotę 6.223,80 zł brutto. Pozwany likwidując szkodę dokonał wypłaty kwoty 950 zł brutto tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu na swoją rzecz.

W uzasadnieniu zanegował roszczenie zgłoszone przez powoda co do wysokości, zwłaszcza stawkę za najem wynoszącą 220 zł netto jako zawyżoną w stosunku do stawek stosowanych na rynku lokalnym. Zakwestionował równocześnie

okres najmu, uznając jako zasadny okres odpowiadający 10 dniom najmu. Podniósł, że obowiązkiem poszkodowanego jest minimalizowanie rozmiarów szkody, czego M. Z. nie dopełnił, bowiem nie skorzystał z propozycji przedstawionej przez pozwanego, a dotyczącej najęcia pojazdu zastępczego.

**Sąd ustalił, co następuje:**

W dniu 18 października 2016 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki T. (...) należący do M. Z.. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym towarzystwie.

/dowód: akta szkody na płycie CD k. 31/

W związku z uszkodzeniem pojazdu poszkodowany w dniu 18 października 2016 r. wynajął od powódki pojazd zastępczy marki O. (...). W dniu 19 października poszkodowany zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności w zakresie odszkodowania w części obejmującej zwrot kosztów korzystania z samochodu zastępczego.

/dowód: umowa najmu k. 13, (...) k. 14, cennik k. 15-16, protokół zdawczo-odbiorczy k. 17, umowa cesji k. 18/

Poszkodowanemu potrzebny był pojazd zastępczy do dojazdów do pracy oraz czynnościach życia codziennego. Istotne dla niego było wynajęcie dużego pojazdu, gdyż tylko taki był w jego odczuciu bezpieczny i niezbędny do przewożenia dwójki dzieci, a także odpowiadał cechom pojazdu uszkodzonego. Pozwany w dniu zgłoszenia szkody nie proponował poszkodowanemu pojazdowi zastępczego. Propozycja najmu została skierowana do poszkodowanego na niewłaściwy adres email. W dniu naprawy pojazdu uszkodzonego poszkodowany zdał pojazd zastępczy.

/dowód: zeznania świadka M. Z. k. 125, korespondencja email k. 114/

Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu autoryzowanemu serwisowi (...) sp. z o.o. w O.. Przedstawiciel ubezpieczyciela dokonał oględzin pojazdu, a następnie pozwany w dniu 21 października 2016 r. sporządził kosztorys naprawy. 24 października 2016 r. warsztat naprawczy zamówił części niezbędne do naprawy pojazdu, które otrzymano w dniu 07 listopada 2016 r. W dniu 08 listopada 2016 r. po dodatkowych oględzinach, pozwany zaakceptował kosztorys. W tym samym dniu zamówiono dodatkowe części, które otrzymano 09 listopada 2016 r. Kosztorys ten nie pokrywał wszystkich kosztów. 10 listopada 2016 r. pojazd naprawiono i wydano poszkodowanemu.

/dowód: kalkulacja naprawy nr (...) k. 49-55, protokół szkody k. 57-59, faktura VAT k. 75, zlecenie wykonania usługi k. 85, arkusz bieżącej kontroli jakości k. 87, pismo (...) sp. z o.o. w O. z dnia 10 sierpnia 2017 r. wraz z załącznikami k. 130-148, akta na płycie CD k. 31/

W dniu 14 listopada 2016 r. powódka wystawiła poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.223,80 zł za najem pojazdu przez okres 23 dni.

/dowód: faktura VAT k. 20/

Korespondencją mailową z dnia 15 listopada 2016 r. powódka poinformowała pozwanego o przelewie wierzytelności. Następnie 10 stycznia 2017 r. wezwała do zapłaty kwoty wynikającej z faktury VAT.

/dowód: korespondencja email k. 21, k. 24-26/

Pozwany w toku postępowaniu likwidacyjnego wypłacił odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w kwocie 950 zł brutto, przyjmując stawkę dzienną w wysokości 95 zł netto za dzień, uznając za zasadny okres najmu 10 dni.

/dowód: pismo pozwanego k. 22/

**Sąd zważył, co następuje:**

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powódki zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, oraz na aktach szkody.

Sąd dał wiarę również zeznaniom świadka M. Z., bowiem nie zostały podważone przez inne dowody. Zeznania te były stanowcze, szczerze i konsekwentne, stąd zasługiwały na danie im wiary.

W niniejszej sprawie okoliczności faktyczne były w przeważającej części bezsporne między stronami. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady za skutki zdarzenia z dnia 18 października 2016 r. Nie kwestionował także konieczności wynajęcia przez poszkodowanego pojazdu zastępczego, ani zasadności żądania odszkodowania z tego tytułu.

Zarzuty przeciwko żądaniom pozwu skoncentrował na zbyt wysokiej stawce najmu i długiemu okresowi najmu. Nadto wskazywał, iż poszkodowany nie skorzystał z propozycji wynajęcia pojazdu zgodnie z ofertą pozwanego.

Analizując wskazane wyżej zarzuty pozwanego pamiętać należy o tym, że powódce przysługuje odszkodowanie w takiej wysokości, w jakiej przysługiwałoby ono poszkodowanemu. Umową cesji wierzytelności powódka nabyła od poszkodowanego wierzytelność w takiej postaci i kwocie, która przysługiwałaby poszkodowanemu właścicielowi pojazdu.

W ocenie Sądu, stanowiąca podstawę legitymacji czynnej powódki umowa cesji jest ważna i skuteczna. Została podpisana zarówno w imieniu powódki jak i poszkodowanego. Nadto zawiera ona wszystkie niezbędne elementy, jakie tego typu umowa zawierać powinna.

Stawkę najmu w kwocie 220 zł netto za pojazd O. (...) należy uznać za rynkową. Pozwany nie udowodnił, aby stawka stosowana u powódki wykraczała poza stawki stosowane na lokalnym rynku, tj. aby przekraczała stawki maksymalne. Pozwany powoływał się na złożoną propozycję najmu pojazdu zastępczego po niższej stawce. Jednakże przedłożona korespondencja mailowa wskazuje na błędny adres poszkodowanego. Nadto poszkodowany miał określone wymagania co do pojazdu zastępczego, miał to być pojazd (...), natomiast przedłożona oferta nie zawierała pojazdów z tego segmentu. Na uwagę zasługuje również fakt, iż w momencie zgłoszenia szkody w rozmowie telefonicznej z przedstawicielem pozwanego, poszkodowanemu nie została złożona propozycja najmu pojazdu zastępczego. Powstała nawet wątpliwość, czy w ogóle pojazd zastępczy poszkodowanemu przysługuje. Zatem zarzut zawyżenia stawki za najem pojazdu nie zasługiwał na uwzględnienie.

Należy zaznaczyć, że poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania najtańszej oferty – nie sposób mu bowiem zarzucić zwiększenia rozmiarów szkody w sytuacji, kiedy najął pojazd według stawek obowiązujących na miejscowym terenie. Stanowisko sądu znajduje odzwierciedlenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25.04.2002r. (sygn. akt I CKN 1466/99, OSNC 2003/5/64) zgodnie z tezą którego „jeżeli z treści umowy ubezpieczenia autocasco nie wynika nic innego, ubezpieczony, który nabywa autoryzowane części samochodowe potrzebne do naprawy uszkodzonego w wypadku pojazdu, nie ma obowiązku poszukiwania sprzedawcy oferującego je najtaniej. Możliwe jest przypisanie ubezpieczonemu naruszenia, wynikającego z wynikającego z art. 354 §2 k.c. obowiązku współpracy z dłużnikiem, jeżeli świadomie lub przez niedbalstwo kupił części droższe”. Przez analogię stanowisko to można odnieść do sposobu naprawienia szkody związanej z najmem pojazdu zastępczego. Dodać tylko należy, iż ubezpieczyciel w momencie zawiadomienia o wynajmie pojazdu u powódki, nie wskazywał poszkodowanemu, gdzie mógłby on wynająć taniej pojazd zastępczy, nie sposób więc postawić poszkodowanemu zarzutu zwiększenia rozmiarów szkody.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2013r., III CZP 76/11, odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub

nieopłacalna (tzw. szkoda całkowita). Jest to uzasadnione, bowiem jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 listopada 2011r., III CZP 5/11, niemożność korzystania z pojazdu mechanicznego jako składnika majątkowego niewątpliwie stanowi źródło szkody o charakterze niemajątkowym, polegającej na dyskomforcie spowodowanym niedogodnościami posiadacza pojazdu wynikającymi z niemożności korzystania z tego składnika majątkowego. Ponadto niemożność korzystania z pojazdu może być źródłem szkody o charakterze majątkowym wówczas, gdy spowoduje wydatki posiadacza uszkodzonego lub zniszczonego pojazdu na najem pojazdu zastępczego. Stratę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. stanowią bowiem wydatki, które służą ograniczeniu negatywnych następstw doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia bądź zniszczenia rzeczy.

Warto na marginesie zwrócić uwagę, że uszkodzenie własnego pojazdu w wyniku kolizji, a nierzadko wypadku, jest zdarzeniem nagłym, niespodziewanym, niecodziennym i niosącym za sobą taki wiele niedogodności w życiu codziennym, że nie można oczekiwać od poszkodowanych, aby szukali na rynku jak najkorzystniejszej oferty pod względem cenowym. W realiach niniejszej sprawy w żaden sposób pozwany nie wykazał, aby poszkodowany znał cenniki wszystkich dostępnych na rynku wypożyczalni pojazdów i z pełną świadomością wynajął pojazd po najwyższych stawkach od powódki.

Odnośnie zarzut pozwanego dotyczącego okresu najmu pojazdu zastępczego, Sąd uznał, iż zarzut ten jest również chybiony.

Czas najmu przy szkodzie częściowej powinien być wyznaczony rzeczywistym okresem naprawy pojazdu, tj. okresem, w którym uszkodzony pojazd, w normalnym toku, mógł zostać naprawiony z uwzględnieniem czynności procesu likwidacji szkody.

Mając na uwadze dokumenty znajdujące się w aktach szkody należy jednoznacznie stwierdzić, iż sam proces naprawy pojazdu uszkodzonego jako zasadny winien rozpocząć się po zaakceptowaniu ostatecznego kosztorysu naprawy pojazdu tj. 8 listopada 2016 r. i po dostarczeniu do warsztatu części niezbędnych do naprawy tj., 9 listopada 2016 r. Zatem wydanie naprawionego pojazdu w dniu 10 listopada 2016 r. i zakończenie tego samego dnia okresu najmu pojazdu zastępczego uznać należy za w pełni zasadne. Należy mieć także na względzie, że poszkodowany nie ponosi winy za proces likwidacji i naprawy pojazdu, tj. za czas oczekiwania na części niezbędne do naprawy pojazdu, czy też sporządzenie i zaakceptowanie kosztorysu naprawy przez pozwanego.

Na marginesie należy również pamiętać, iż w niniejszej sprawie okolicznością istotną (art. 227 k.p.c.) był rzeczywisty czas naprawy pojazdu i faktycznego pozbawienia korzystania z samochodu na skutek zdarzenia ubezpieczeniowego, za którego skutki odpowiedzialność ponosi strona pozwana, a nie technologiczny czas naprawy, będący jedynie wskazaniem teoretycznym i tym samym nie mogącym być wyznacznikiem w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż okres wynoszący 23 dni najmu odpowiada rzeczywistemu czasowi trwania naprawy pojazdu uszkodzonego.

W związku z powyższym Sąd uznał, że najem pojazdu przez okres 23 dni według stawki 220 zł netto, to kwota 6.223,80 zł brutto. Skoro pozwany wypłacił już kwotę 950 zł, do zasądzenia pozostaje kwota 5.273,80 zł.

Na rzecz powoda zasądzona więc została kwota 5.273,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 07 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty – na zasadzie art. 509 § 1 i § 2 k.c., w zw. z art. 822 § 1 k.c., 826 § 1 k.c. oraz art. 6 k.c. i art. 481 par. 1 i 2 k.c. orzeczono jak w pkt. I wyroku. Przy czym żądanie odsetek nie było kwestionowane przez pozwanego.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. Powód poniósł koszty pełnomocnika (1800 zł) zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłatę od pozwu - 264 zł, a także 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

SSR Natalia Rzewuska